

MAMINKA A LYŽE

Středa, 01. února 2012

Zima je fajn, zima je super. Tedy pokud není bledá a teploty někde na cestě mezi pozdním podzimem a brzkým jarem. Na druhou stranu máme kapku výhodu – my tady na Valachách – a zatímco v Praze Daniela okopává pod balkónem svoje první zelené košičky, co vylezlo z hlíny, tak my tu žijeme na svahu mezi brankami. Alespoň já to považuji za výhodu.

A pokud jedu ještě dále, hlouběji do srdce Valach, tak tam je ještě lépe. Tak třeba doposud i tady ve Zlíně hoodně na válečkách. Prostě neví, co si vybrat: být nebo nebýt, a když jo, tak jen tak jako to černé hnusné podél cesty a pádnu trochu bílého od bahna na trávníku. Prostě letos je to nešťastné a vůbec se na nás netváří hezky. Ale ten vsetínský, to je jiná kapitola. My se za ním vydali. Není to daleko, a navíc, cestou tam nebo zpátky můžeme vybalit bivak u babičky, doplnit tekutiny nebo energii v podobě super-žírky s bramborovým salátem. Prostě podmínky absolutně ideální. Sjezdovka ve Vsetíně není dlouhá. Blbě se k ní srovná, ale je tak akorát prudká, dostatečně široká a na zátek poměrně pozdní sezóny a s dými – je doslova akorát. Bohužel já jsem se fyzicky vyčerpala už při balení a chystání dýti. Někde jsem slyšela, že pro hladký průběh zjezdu, je třeba párovat podmínky. Záleží proto "párovat podmínky" už den předem upevnou buchtou, pokračovat ráno naskládáním věšáků, lyžáků, helem, brýlí a věšáků dalšího množství do auta. Zdaleka jsem to nedělala, abych udržela práci svým dětem, ale hlavně a především abych udržela neklidnou hlavu sama sobě. Není nic horšího, než pozorovat dceru několikrát za deset vteřin spadnout s lyžemi hlukami (v bílé bundě) do bahna, nebo syna, jak s lyžemi na rameni sejme matku, sestru a bratra, jako šéfkuchař domova. Pro mě výchovné metody v tomto pádu nestojí za to. Ale ani při nejlepším vlivu jsem nenachystala podmínky dospělým. Byli jsme oblečení, naloženi, připoutáni, měli jsme svačtinu, dokonce i pití, ale zapomněla jsem doladit jeden detail, totiž bude poslouchat v autě za druhého pádu. Dcera chtěla Evropu 2, syn si přál CD Lucky Vondráčkově a nejmladší Moury, ale zase jsem musela celých třicet kilometrů poslouchat takové ty její různé citoslovce vyjadřující nespokojenost slova typu "debilita, kravina, pro mimina, no výborně" atd. Ustála jsem to, ale srdce mi bušilo na hranici infarktu, protože jsem už vydechout – klidně i naposledy.

Naštěstí na parkovišti nebyla ani noha. Odpadl tudíž problém s hledáním místa a s tím spojeným trojhlasným remcáním, kdy už tam budem. Teď má šéfkuchařka další zkoušku, nasoukat všechny do lyžáků, helem, lyžáků, koupit jim permanentku a nechat je zmizet – na celé tři hodiny. Neobešlo se to, ovšem, bez mého zvěřeného hlasu. Když jsem Kryštofovi obouvala jeho minilyžičky, protože jsem, aby stál, ne, aby se honil a pral s bratrem. Ještě jsme se všichni obložili jako stromy a dostali k pokladu jsem zpocená a na zadku a unavená jako horník po práci. Starší děti se vydaly s permanentkou, kamarády a jejich maminkou, mojí kamarádkou, k vleku a já s Kryštofem k dalšímu lanu. Naštěstí je mimin veliký bojovník a ani prvotní neúspěch jej neodradí od dalšího pokusu. Tak jsme spolu lyžovali. Tedy on lyžoval, já jsem bledě podél lana a držela ho, aby nespadl, chytala jsem jej dole, stavěla na nohy a požádala: na kolínka, lyže od sebe, přiklo k sobě, dej ty lyže do stromy, neměš mít ty nohy u sebe, dej je sebe, nepadej ..." a další podobné a zajiště genální rozkazy pro tříletého kluka. On to uštěl s úsměvem a dalším odhodláním pokračovat v lyžařské kariéře, aby dohonil své starší, suverénní svahy brázdící, sourozence. Z té práce pro mezka má vysvobodila dobrá kamarádka Zdenka. Přijela a šéfkuchařka, že ona jde s Kryštofem na čaj a já si mám jít zalyžovat. Šel jsem to párkrát a užila si to jako nikdy. Markéta a Mates si to obloukovali se mnou a nebude to trvat dlouho, kdy já dám jednu jízdu a oni dva a př. Každopádně – jsem nesmírně pyšná matka, pyšná na to, jak šikovně děti mám a hrozně se těším na ten den, kdy spolu budeme obloukovat všichni. Sice to nebude hned, ale já se dočkám!

PAULA P.S. Když jsem to psala, bylo teplo a málo sněhu. Teď je pořádná kosa a sněhu plně plno!